HÍRMONDÓ

A Nyíregyházi Evangélikus Gyülekezet hírei

„Kegyelemből van üdvösségetek!”
(Efezus 2, 1-7)

XXV. évf. 1. szám
2016. Húsvét

A FELTÁMADT KRISZTUS ÉLETMENTŐ AJÁNDÉKA

Isten kegyeleme nem prémium, amit érdemeink elismerése gyanánt ad át Urunk. A kegyelemet nem zsarolhatjuk ki Istentől, és nem lehet megvesztegetni sem Őt, mondván erkölcsös, bűntelen életünkért cserébe jogosultak vagyunk az üdvösségre. A vallásos köztudatban még mindig hódít ez a gondolat: aki nem csal, nem lop, és nem hazudik, törvénytisztelő polgár, annak „nyert ügye” van Istennél. Óriási önáltatás kétes értékeink fejében elismerést, üdvösséget remélni. Isten kegyelme befolyásolhatatlan, ingyenes ajándék, mely születésünktől halálunkig számunkra elkészítve vár ránk, nekünk csak bűnbánattal el kell azt fogadnunk. A kegyelmet nem lehet kiérdemelni, azt Jézus Krisztus érdemelte ki számunkra a Golgotán elszenvedett halála és a halál feletti győzelme által. Isten - Jézus Krisztus feltámadása óta mindenkinek - részrehajlás, válogatás, protekció nélkül ajándékozza kegyelmét, a teljes szabadságot. Az Ő szeretete egyértelműen elérhető valóság, üdvösséget jelentő igazság.

Uram! Add, hogyha várnom kell kegyelemedre, akkor se adjam fel a reményt. Áldd meg gyötrődésemet, vívódásomat és várakozásomat, amikor Téged kereslek. Feltámadásod fénye világítsa meg a Hozzád vezető utat életem minden napján. Ámen.
„Én csak az Úrra építek, nem saját érdememre. Szívem erős bizodalma az Istennek kegyelme. Igéjében hirdetteti, hogy a bűnöst el nem veti: Én csak őbenne bízom.” EÉ 402.3

Sztankó Gyöngyi
lelkész

ÉVZÁRÓ/ÉVKEZDŐ KÉPVISELŐTESTÜLETI ÜLÉS

A Nyíregyházi Evangélikus Egyházközség Képviselőtestülete 2016. március 2-án, szerdán ülésezett és a személyi ügyek eldöntése után áttekintette a 2015-ös év eredményeit és a 2016-os év feladatait.

Az áhítat és imaközösség után megválasztottuk a gyülekezet új jegyzőjét, Márk Borbálát és másodjegyzőjét, Szokol Tibort. Szolgálatukra e helyről is Isten áldását kívánjuk.

Új Számvevőszéket is kellett választanunk, melynek megválasztott tagjai: Bogár Lászlóné, Maxim Györgyné és Tóth Istvánné. A Számvevőszék munkájához is sok erőt, bölcsességet és Urunk vezetését kívánjuk.

A 2015-ös évről lelkészeink körzetenként részletes, színes fényképekkel illusztrált beszámolót készítettek. A képviselőtestület tagjai a többi anyaggal együtt ezeket a beszámolókat is egy héttel az ülés előtt megkapták. Elgondolkodtató volt végigolvasni őket és látni, hogy milyen gazdag programokkal ajándékozott meg minket Urunk az elmúlt évben.

A 2016-os évre összeállítottuk a négy körzet és a Nagytemplom részletes éves tervét. Ezeket a terveket fogja össze a gyülekezeti munkaterv, melyet gyülekezetünk tagjai a Nagytemplom előtt és a Lelkészi Hivatal folyosóján elhelyezett hirdetőtáblákon találhatnak, és amelyeket kérésre mindenkinek szívesen elküldünk. Ismét hálaadásra indíthat minket az a tény, hogy a terv 120 nem rendszeres (az istentiszteleteken és bibliaórákon kívüli) alkalmat tartalmaz. Buzdítjuk gyülekezetünk tagjait, hogy éljenek a lehetőséggel, áron is vegyék meg az alkalmakat!

A munkacsoportok beszámolója napirendi pont keretében a Gyermek- és Hitoktatói, a Műszaki, az Oktatási, valamint a Média és Információs Munkacsoport számolt be 2015. évi munkájáról, és a 2016. évre tervezett szolgálataikról. A beszámolók és tervek elérhetők a Lelkészi Hivatalban. Bíztatunk minden gyülekezeti tagot, hogy kérjenek másolatot a beszámolókból és olvassák el őket, mert nagyon gazdag programba kaphatnak bepillantást.

Fentiek után két pályázat elkészítésének indítását hagyta jóvá a Képviselőtestület:

1. A vargabokori imaház külső rekonstrukciója, energetikai korszerűsítése
2. Egy négy évre szóló ifjúsági program támogatására vonatkozó pályázat elkészítése

Végezetül a Képviselőtestület meghallgatta az egyházmegyének egy magán Kft-vel közösen beadandó pályázatáról szóló ismertetését.

A 2015. évi eredményekért hálát adva, a 2016. évi terveket Urunk kezébe tesszük és kérjük áldását rájuk.

Dr. Bálint Zoltán
felügyelő

Kívánjuk, hogy a feltámadás reggelének fénye ragyogja be minden kedves testvérünk ünnepét és életét.

Áldott húsvétot kíván
a gyülekezet elnöksége és a
Hírmondó szerkesztősége

Felhívás

HITTANOKTATÁS AZ ISKOLÁKBAN

Testvéreink figyelmébe ajánljuk, hogy Nyíregyháza valamennyi állami és egyházi fenntartásban működő általános iskolájában a **2016/2017-es tanévben is** lehetőség nyílik az **evangélikus hit- és erkölcstan tantárgyat választani.** Evangélikus hitoktatóink továbbra is jelen lesznek a város iskoláiban. Bárki választhatja az evangélikus hit- és erkölcstant. A jelentkezésnek nem feltétele sem a keresztség, sem az egyházhoz tartozás. De **a szülőnek idejében kell nyilatkoznia arról**, hogy gyermekét szeretné beíratni az evangélikus hit- és erkölcstanórára.

A leendő elsős gyermekek szülei a beiratkozás alkalmával jelezhetik döntésüket az iskolában. **Május 20-ig azoknak a magasabb osztályba lépő gyermekek szüleinek is nyilatkozniuk kell**, akik ebben a tanévben – előző évi nyilatkozatuk alapján – már részesültek evangélikus hit- és erkölcstan oktatásban. Egyébként elveszítik az evangélikus hit- és erkölcstanóra választásának lehetőségét a következő tanévre. Természetesen, szülői nyilatkozat alapján, azok is választhatják az evangélikus hit- és erkölcstan tantárgyat, akik eddig nem éltek ezzel a lehetőséggel

Szeretettel kérjük testvéreinket, hogy éljenek a törvény adta lehetőségükkel, s így gyermekeik a Biblia és az evangélikus egyház tanítása szellemében ismerhessék meg mind azokat a témákat, amelyek az erkölcstanóra tárgyát képezik.

Dr. Kovács László Attila, igazgató lelkész

ÉN VOLTAM

Én voltam Júdás, ki Jézust eladtam,
És én Péter voltam, aki megtagadtam.
Az emlékezés félénk és homályos:
Voltam kézmosó, gyáva, gaz Pilátus.
S aki ordít az „Ecce homo”-képen:
Én voltam az a csúf, üvöltő némber,
Én kiáltottam, hogy feszítse meg,
S felbömbölt rá a megvadult tömeg.

S mi megront bennem kacagást és álmot,
Én mondtam ki a legborzasztóbb átkot,
Hogy az ő vére fiaimon s rajtam!
(Ó, be jó most, hogy fiútlan maradtam!
Így csak engem ér az a szörnyű átok,
Meg azt, akivel egy életúton járok!)

És cédrus voltam büszke Libanonban,
Aranyos hajón hozták törzsem onnan,
És álmodtam, hogy Isten templomába
Belőlem lesz a szent, az új frigyláda.
És jaj... szívemen kín emléke reszket!:
Belőlem ácsolták a keresztet...

A szög voltam, mely szent kezét átverte,
A vas voltam, mely dárdává meredve
Átsuhant fájó, meggyötört szívén.
(Ó, szörnyű álom, hogy mi voltam én!)
És én voltam ott, feszítve a fán,
Bűnös lator, de Jézus oldalán.

Csúfolt bolond..., de mégis jobbja mellett!
Ó, most is hordja vállam a keresztet,
Szíjostor sújtja hátam és a keblem,
Csőcselék gúnyja hahotáz felettem,
De kacaghatnak rajtam a bolondok,
Meggyötört szívem csendes, néma, boldog...

Mert akkoron, a Golgota-hegyén,
Jézus szelíden áthajolt felém
És nekem súgta mosolyogva, halkan:
„Bizony mondom neked,
Velem leszel a paradicsomban”

V. BERECZ IRÉN

BEMUTATKOZNAK EGYHÁZKÖZSÉGÜNK TEOLÓGUS HALLGATÓI

Jelenleg négy fiatal tanul az Evangélikus Hittudományi Egyetemen a Nyíregyházi Evangélikus Egyházközségből. Megkértük őket, hogy néhány sorban írjanak magukról, szolgálataikról, életükről, vagy hogy mostanában mi foglalkoztatja őket.

Horváth-Hegyi Ádám, negyedéves hallgató

Jó érzés imádsággal kezdeni a Passió próbákat. Nem csak úgy egyből a közepébe vágni a dolgoknak, a megtanult szövegeket visszamondva, beleélés nélkül eljátszani a jeleneteket, hanem Isten Szentlelkét kérni, hogy az egyhetes dél-magyarországi turné igazi célja valósággá válhasson. Az evangélium üzenete csak úgy juthat el az emberek felé, ha mi teológusok nem magunkat látjuk a különböző szerepekben, hanem az adott szereplőt, akit megjelenítünk. Így személy szerint én sem Horváth-Hegyi Ádámként, hanem Péterként vagyok jelen a próbákon. Ettől lesz hiteles. Emiatt beszélhetek néhány mondatban úgy magamról, ahogyan átélem a mostani böjti időszakot. Igen, mert bennem is megvan az a kettőség, ami Péterben is megvolt. Az emberi és az isteni gondolkodás. Olykor talán észre se veszem, hogy a saját elképzeléseim vannak előtérben, gyengeségeim elhomályosítják azt az ígéretet, aminek részese vagyok én is. És azt mondom, hogy nem, nem ismerem Őt. Péter háromszor tagadta meg Mesterét. De Jézus feltámadása után a három „nem” után három „igent” mondott. „Igen, Uram, te tudod, hogy szeretlek...” És milyen csodálatos Jézusnak a válasza: „Legeltesd az én juhaimat!” Csodálatos Krisztushoz tartozni, Krisztus akaratát követni - olyan hűséggel, mint később Péter - még akkor is, ha olykor a péteri emberi oldal nyilvánul meg bennünk. Ez éltet engem.

Berkiné Breznyiczki Gabriella, harmadéves teológushallgató vagyok és - mint az a nevemből is kiderül - házas. Ez a két tény jellemez jelenleg a legjobban. De nem volt ez mindig így... Nyíregyházán nőttem fel keresztyén evangélikus családban. Bár édesanyám egyik diplomája szerint hittantanár volt - én mégsem készültem soha teológiára. Színésznőnek készültem, és ennek megfelelően Debrecenben tanultam az Ady Endre Gimnázium drámatagozatán, majd érettségi után egy évet töltöttem el a székesfehérvári színházban, megszerezve ezzel a Színész II. képesítést, és csak ezután jelentkeztem a teológiára. Magánéneklés, amatőr vers és regényírás - ezek mind a mai napig kedvesek számomra. A férjem - akivel január óta vagyunk házasok klasszikus zongoraművész – tréfásan ezt mondta: „Hiszem, az Úr akarata hogy megadta a művészet művelésének azt az örömét, amire mindig is vágytál, de immár hobbiként, az ő szolgálatában.” A gondviselés humora az is, hogy Berki Armanddal anno együtt koptathattuk az általános iskola padjait, itt a Túróczy Zoltán Evangélikus Ált. Iskolában, így nem csak hitéleti vonatkozásban jelent számunkra sokat a Nyíregyházi Evangélikus Egyházközség. Isten áldásainak gazdagságát az életünkben - úgy érezzük -, már csak a gyermekáldás koronázhatja meg.

ifj. Veczán Zoltán első éves hallgató

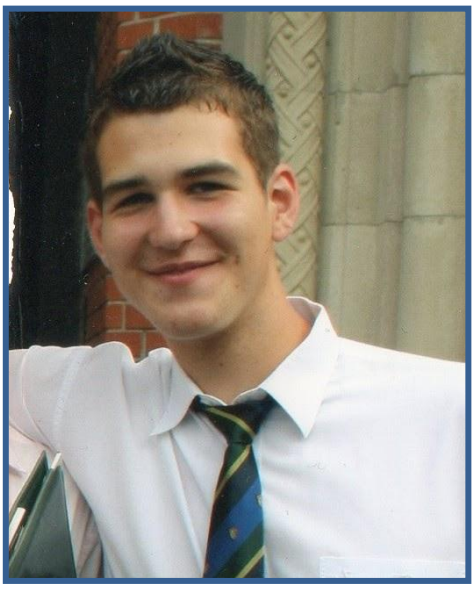

Gyermekkorom óta a nagytemplomi gyülekezetbe jártam, de csak 2014. júliusában engedtem az Úr Jézus hívásának, igazából azóta vagyok keresztyén. A teológiára egy gyülekezeti csendesnapon kaptam elhívást, így - a Debreceni Agrártudományi Egyetemen elvégzett egy év után -, az isteni vezetést követve kezdtem meg teológiai tanulmányaimat az Evangélikus Hittudományi Egyetemen, 2015. szeptemberétől.

A Charles Purgeontól származó tanácsot igyekszem minden napon szem előtt tartani: „Ha éveken keresztül kellene prédikálnunk ezreknek, sohasem mentve meg csupán csak egyetlen lelket, az az egy lélek teljes jutalom lenne minden munkánkért, mert a lélek felbecsülhetetlen értékű.” Hiszem, hogy ez az üzenet minden kedves keresztyén testvéremnek is szól, akik erről az egész életükkel prédikálnak.

Én a missziót tekintem igazi feladatomnak, a misszió pedig bennünk kezdődik, és bennünket állít szolgálatba, ahogyan a Jelenések könyve ezt így írja: „*Ébredj fel, és erősítsd meg a többieket, akik halófélben vannak, mert nem találtam cselekedeteidet teljesnek az én Istenem előtt*.”(Jel 3,2)

Húsvéti üzenetként Grendorf Péter gondolatát szeretném a drága nyíregyházi gyülekezet lelkére helyezni: „A gyülekezet nem önmagáért van, hanem azokért, akik még nem tagjai.” Áldott Húsvétot kívánok!

Süveg Mihály, első éves hallgató

Isten gyermekkorom óta türelmesen terelgetett, és elvégezte bennem, hogy adjam át Neki az életemet. Természetem miatt sokszor mondták nekem, hogy legyen több önbizalmam. Próbáltam erőt gyűjteni, de nem ment. Elmondtam ezt egy idősebb testvérnek, aki így válaszolt: „Misi, ne magadban bízz, hanem egyedül Krisztusban!” Sok hasonló bátorítást adott az Úr embereken, és az igéjén keresztül. Hálás vagyok Neki, hogy kiemelt a depresszióból, értelmet, célt adott az életemnek. Megszabadított a bűneim terhétől, a függőségeimtől, a teljesítménykényszertől. Jézus követésében egyre többször megtapasztalom, hogy az Ő ereje az én erőtlenségem által ér célhoz. Nem a saját teljesítményem ad örömöt, hanem Krisztus. Egy igét szeretnék még az olvasók szívére helyezni, amely számomra is fontos: „*Vessétek le a régi élet szerint való ó embert, aki csalárd és gonosz kívánságok miatt megromlott; újuljatok meg lelketekben és elmétekben, öltsétek fel az új embert, aki Isten tetszése szerint valóságos igazságban és szentségben teremtetett.”* (Ef 4,22-24)

Tanulmányaikra, szolgálatra való készülődésükre és életükre Isten áldását kérjük.

Nyílt levél a 2016. február 14-én a pesterzsébeti evangélikus gyülekezetben megtartott családi nap keretében szolgáló mandabokori fiatal és kevésbé fiatal evangélikus testvéreim részére

„Őrizz engem, mint szemed fényét, rejts el szárnyaid árnyékába."
17. Zsoltár 8. verse (egyike az aznapi útmutatói igéknek)

Nagyon nagy hála van a szívemben egyrészt azért, hogy megérhettem a pesterzsébeti áldott szolgálataitokat és azért, hogy valóban emlékezetes lett az elhangzott bizonyságtétel akár színdarab, árnyjáték vagy ének formájában.

Bennem és a jelenlévőkben is mély nyomot hagyott ez az áldott nap, és mindezért hála legyen az Istennek és köszönet azért a rengeteg munkáért is - mert enélkül nincs „adás" -, amely az elhangzottak mögött van.

A darabok összeértek, helyén volt a szöveg, jó volt a szereposztás, nagyon illett az egyéniségekre a megformált jellem..... és természetesen elismerésünk a díszlettervezőnek és a díszleteket kivitelezőknek is.

Hozzám mindig közelebb állt az a színdarab, melynek témája az életből, a reális valóságból merít, és sokszor magam is beállhatnék valamelyik szereplő helyébe.

A fiatalok által előadott „Meg nem érdemelt kegyelem" (Győri János Sámuel-Zsarnai Krisztián) és a „Nem bűnös" (Győri János Sámuel) színdarab bár időben és korban eltért egymástól, nagyon is aktuális mondanivalót tartalmaz, melyet – sajnos – örök érvényűnek is nevezhetünk: mindannyian bűnösök vagyunk, és sokan elutasítjuk a kegyelmet.

Szintén kortalan a vádlottak padjára ültetett keresztyének ellen kiválóan megfogalmazott ügyészi vádbeszéd, és a vádlottak felmentését elérni akaró, valós tényeket elferdíteni igyekvő védőügyvéd szónoklata. Dicséret a vádlottak mellett és ellenük tanúskodóknak is az igen karakteres egyéniségek megformálásáért.

Nagyon remélem, hogy a végső elszámoláskor én is a vádlottak padján fogok ülni és nem kapok felmentő ítéletet, mint az egyik vádlott, akinek élete nem igazolta keresztyén voltát.

Nagy reménység van a szívemben, hogy evangélikus egyházunk gyülekezetei megismerhetik a mandabokori fiatalok által előadott, valós életünkről szóló színdarabokat személyes épülésükre.

Veczán Zoltán

EGY KORSZAK LEZÁRULT

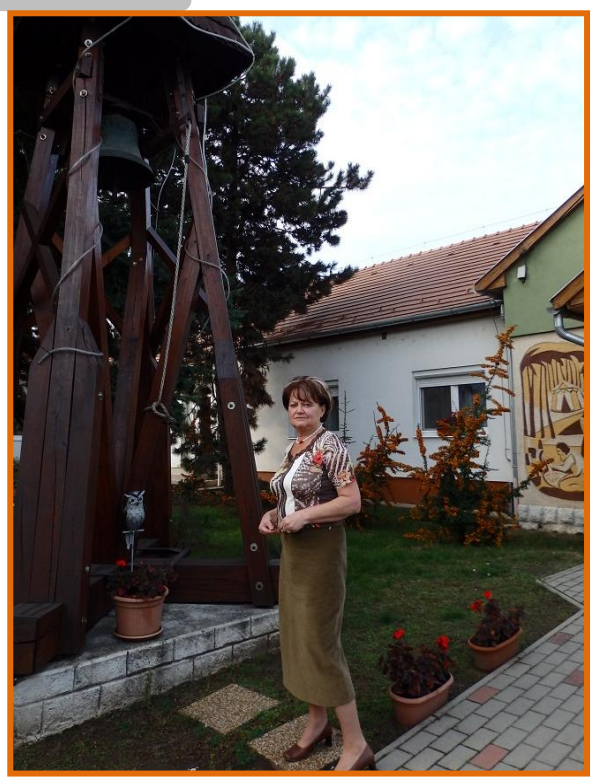

Ha az Élimben töltött évtizedekről kérdeznénk Bogár Ágnest - aki tavaly októberben hálás szívvel ment nyugdíjba negyven munkában töltött év után – bizonyosan egy könyvet is teleírhatnánk, de most itt, a Hírmondó hasábjain csak néhány „leg”-et kérdezünk tőle.

Mit őrzöl meg legkedvesebb emlékedként?

A lányok odafigyelése, törődése egymás iránt. Az érdekképviselet. Amikor az ajtóban megállva, kopogás után, ennyit mond egyikük: „A kicsinek szüksége van…” Megrendítő a beléjük fektetett energia, foglalkoztatás, tanítás, „megtérülése”: milyen szép eredménye lett az udvariasan megfogalmazott Mikulás-napi, karácsonyi vagy üdülési kéréseknek. A szívesen végzett almaszedés vagy cseresznyeszedés, esetleg tolószékben ülve is. Szorgalmuk, szívós kitartásuk, munkaszeretetük – mindezt megőrzöm a szívemben.

Mi a legszomorúbb emléked?

Amikor a ránk bízott fiatalt az Élim keretei között már nem tudtuk tovább ellátni, gondozni. Mindig mélyen érintett bennünket, ha nem volt „megfelelő az eszköztárunk”, szeretetünk, s más intézménybe voltunk kénytelenek áthelyezni őket. Hálás vagyok Istennek, hogy ez csak három alkalommal kellett, hogy megtörténjen.

Mi indít a legmélyebb hálára?

Az 1920. május 1-jén alapított szeretetotthon mindig igyekezett ellátottai, gondozottai számára a lehetőségeket megragadni, s amennyire az anyagiak megengedték, bővülni, fejlődni, szépülni. 2007-2009. között a fenntartó - a Magyarországi Evangélikus Egyház -, lehetővé tett egy nagyszabású átalakítást, modernizálást.

Megtapasztaltuk, hogy amíg mi harcolunk magunkért, nem tudhatjuk, mire képes Ő érettünk.

Napi hálaadásunk témája ez a csoda, ez a hatalmas életminőségi változás a lányok, hozzátartozók, munkatársak, önkéntesek, patronálók életében.

Mi volt a legmulatságosabb élményed?

Rendszeresen megtartottuk az Élimben a nőnapot. Ez a lányok kérése volt, merthogy ők már nem gyerekek, hanem hölgyek (természetesen azért gyermeknapkor is előbukkantak a meglepetések).

Egyik alkalommal 2 új „hölgy” taggal (akkori lelkészünk, és mindenesünk) bővült a női kör. Parókával, egyikük női ruhában bevonult, hogy őket is megilleti a köszöntés. A lányok, munkatársak derűjét, meglepetését, kacaját szóval nem lehet leírni, s hosszú időn keresztül mindig vidámak lettünk, amikor ezzel a két új „hölggyel” találkoztunk a házon belül.

Mi okozta a legnagyobb meglepetést?

Az, amikor egyik kedves külföldi támogatónk - az akkori püspökünk hozzájárulásával - meglepte az Élimet „Gólyával”, a nélkülözhetetlen szolgálati autóval, egy Opel Astra Caravánnal.

Mi az, amit legjobban kívánsz az Élim számára a jövőben?

Folytatódhasson az a családias szeretetszolgálat, ami eddig is megjelent az Otthon életében. Minden szolgálattevő tudja, hogy egy biztos pont van az életünkben: az Úr Isten, és Ő nem változik, az Élimhez való hűsége sem. Erre ígéretet kaptunk: Immánuel – velünk az Isten.

A kérdéseket feltette: *Bálintné Kis Beáta*

PILLANATOK AZ ÓVODÁBÓL, AZ ISKOLÁBÓL ÉS A KOLLÉGIUMBÓL

Evangélikus óvoda

Lelkesen készültünk az ünnepekre és a tavasz beköszöntére. A gyermekekkel különböző magvakat ültettünk (búza, mustármag, bab) és megfigyeltük a fejlődésüket, ha jó földbe, vagy a sziklák közé kerültek. Mindez alkalmat adott Isten igéjének átadására is.
Nemcsak a növények fejlődéséről, hanem kedves állatok érkezéséről is beszámolhatunk: egy nyúlcsaládot fogadtunk be, akikről nagy szeretettel gondoskodunk a gyerekekkel és a szülőkkel együtt. Már nagyon várjuk a kis nyuszik születését is. A növények és állatok gondozásával, a kerti munkák során szerzett tapasztalatokkal fejlődik a gyerekek felelősségérzete és közben rácsodálkozunk teremtő Urunk végtelen szeretetére, a megújulásra, a teremtett világ csodájára.

Kovácsné Mráz Ágnes, óvodai int. egység vezető

Az általános iskola hírei

Február közepén befejeződött a beiskolázási programunk, melyet a leendő első osztályosok számára szervezünk minden évben. A 100-on felüli jelentkezőből a 2016/2017-es évben a fenntartó jóváhagyásával várhatóan három első osztály is indulhat, egy matematika tehetséggondozó és két angol nyelvi osztály.
Májusban ünnepeljük iskolánk újraalapításának 20. évfordulóját. A programokban (szavalóverseny, korál éneklési verseny, Bábel idegen nyelvi műsorok, nyelvi délelőtt vetélkedővel és sporttal, rajz és iskolatörténeti kiállítás) gazdag hét május 9-én kezdődik és 13-án zárul a gálaműsorral.

Luther Márton Kollégium

Az idei év is gazdag volt programokban, amik elengedhetetlen részei a kollégiumi életnek. Már megszokottá vált, hogy a frissen érkezett diákok csoportonként összemérik tehetségüket vicces feladatok során. Ám nemcsak a feladatokkal kell megküzdeniük, hanem az „öreg” diákok előtt fel kell vonulniuk jelmezben farsangkor. Február 9-én került sor erre a feladatra, amit a diákok ügyesen teljesítettek. Zsűri bírálta el a produkciókat, míg a kollégium lakói hangos hahotázással és tapssal értékelték a látottakat. Az öt csoport különböző témákból készült fel, amiket a csoportok vezetői ügyesen állítottak össze: Hupikék törpikék, Marvel, Flinstone család, híres műalkotások. Rengeteg éneket, táncot és vicces párbeszédet varázsoltak a közönség elé. Meglepetésként tanáraink közül is készültek néhányan tánccal, ami igen hangos tapsvihart váltott ki a diákokból. Mindenki remekül érezte magát, szem nem maradt szárazon a sok nevetéstől. Persze, a jutalmazás sem maradt el, az első három csoport ajándékot kapott a jó produkcióért.

Szőllősi Krisztina, EKLG 4/10b

ISTEN NEVE; ISTEN SZENT NEVE

A TV-ben az amerikai főzőverseny zsűritagjai szakértelemmel kóstolgatják a versenyzők remekműveit. „Isssteni!” – hallom a magyar szinkronhangot, miközben az eredeti szöveg foszlányai tisztán ki-kihallhatók. Éppen ez a szó is. Ott ez hangzott el: „Splendid!” Ezt bizony fordíthatnánk többek között a pompás, nagyszerű, remek, finom, káprázatos, ragyogó, csodálatos, kiváló szinonimák bármelyikével. Vajon miért az istenit választották?
Vallásos barátnőmnek izgalmas történetet mesélek, nagyokat csodálkozik. „Úristen!” – kiált fel minden mondatom végén. Egy idő után óvatosan megjegyzem: „Te nem ismersz más szót, pl. nahát!, hűha!, micsoda?!, tényleg?!, komolyan?, nemmondod!, mivan?!, még ilyet!, csak azt hogy Úristen?”
Csodálkozva tekint rám: „Tényleg annyiszor mondom? Észre sem vettem!”

Nem a magyar nyelv elsilányosodásán szeretnék most itt búsongani néhány mondatban.

E sorok írójának saját véleménye szerint a legkönnyebben betartható parancsolat a harmadik: „**Ne mondd ki hiába Istenednek, az ÚRnak a nevét**…” És bár ez a parancsolat más, mélyebb tiltásokat is hordoz, most itt maradjunk csak a szavak szintjén, az Isten, a Szent Isten, az Atya, az Úr, az Úr Isten, a Teremtő és Jézus nevének kimondásánál.
Figyelve a magyar emberek hétköznapi beszédét (ideértve sok keresztyént is) és a média kifejezéstárát, világos, hogy Isten szent neve értelmetlen kötőszóvá, tudattalanul kimondott töltőszóvá degradálódott, és méltatlanul az öröm, a szomorúság, a meglepetés, a jó, a rossz, a harag és minden más érzés és érzelem kifejezőjévé vált.

Pedig a harmadik parancsolat folytatódik: „…**mert nem hagyja az ÚR büntetés nélkül, ha valaki hiába mondja ki a nevét!” (**5Móz 5,11)

Nem félünk?

BKB

„Ha keresztyénnek tartod magad, élj úgy, hogy mások is annak tartsanak!”
SzGK

Imágó Mundi címmel nyílt fotókiállítás március 10-én a Nyíregyházi Evangélikus Kossuth Lajos Gimnázium diákjainak munkáiból. A tanulók maguk állították össze a kiállítás anyagát, melynek magyarra fordított címe: A valóság tükre.
A cím tükrözi a legfőbb szervező elvet, miszerint a fiatalok a maguk valóságát ábrázolva, szabad témában alkothattak.
A kiállítás április 15-ig látható a Nyír Plázában a Közösségi face-ekben, majd a Labor Cafe-ba kerül, frissülő tartalommal.

IFJÚSÁGI OLDAL

„Most pedig Krisztus Jézusban ti, akik egykor távol voltatok, közel kerültetek a Krisztus vére által.” (Efezus 2,13)

Nagyszerűen zajlott a kirándulás. Hanna és Dani a folyócska két oldalán mentek lefelé. Pálcákkal tologatták a vízen úszó hajócskáikat, de már nagyon éhesek voltak, s mikor meghallották édesanyjuk ebédhez hívó szavát, mindent abbahagytak.

- Gyere Hanna, siessünk vissza! – kiáltott Dani, de a húga sírásra görbült szájjal állt a parton:
- Itt nagyon széles a víz, én nem tudok átmenni rajta! Kérlek, segíts!

Dani körülnézett, mert emlékezett rá, hogy egy hosszú fatörzs éppen keresztben fekszik a folyócskán.

- Gyere ide! – mutatta meg húgának. Hanna odament a fatörzshöz, rá is lépett, de nagyon félt, mert tudta, hogy egyedül nem tud átmenni rajta. – Félek, hogy beleesem! – szólt halkan.

Dani elindult elé, és bíztatni kezdte.

- Gyere bátran, én elindulok feléd, és megfogom a kezedet, ha idenyújtod! Csak engedd, hogy vezesselek!

Hanna ugyan nagyon félt, de kinyújtotta kezét, és engedte, hogy Dani óvatosan átvezesse a túlsó partra, ahonnan már futottak a táborhelyük felé.

Az ebéd nagyon ízlett nekik, és utána elmesélték, hogy milyen kalandok érték őket, majd várakozva néztek szüleikre:

- Hát nem mondjátok el erről a tanulságot, amit mindig le szoktatok vonni a hitéletünkre vonatkozóan?
- Mondjátok el ti! – bíztatta őket édesapjuk.

Zsuzsi, a legidősebb testvér szólalt meg végül, és ezt mondta:

- Én megpróbálom! Nem vízre gondolok ugyan, hanem a szakadékra, amely elválasztja a bűnös embert Istentől. Ezt a szakadékot egyedül az Úr Jézus hidalja át, hiszen Ő azért jött a világra, hogy Istenhez vezessen bennünket! A bűnbocsánatot azért kaphatjuk meg, mert Jézus Krisztus mindannyiunk bűnét felvitte a keresztre, amikor meghalt értünk és helyettünk. De harmadnapra feltámadt, és általa lehet üdvösségünk! Az Ő kereszthalála által lehetsz te is mentes a büntetéstől, ha hozzá fordulsz, bűneid bocsánatát kéred tőle, és engeded, hogy vezessen egész életedben!

LÁBNYOMOK

Álmomban mesteremmel tengerparton jártam,
S az életem nyomai rajzolódtak ki mögöttünk:
Két pár lábnyom a parti homokon,
Ahogy Ő mindig ott járt velem.

De ahogy az út végén visszanéztem,
Itt-amott csak egy pár láb nyoma látszott,
Éppen ahol az életem próbás, nehéz volt,
Sorsom mostoha.

Riadt kérdéssel fordultam az Úrhoz:
„Amikor életem kezedbe tettem, s követődnek
szegődtem Mesterem, azt ígérted, soha nem
hagysz el engem,
minden nap ott leszel velem.
S most visszanézve a legnehezebb úton,
legkínosabb napokon át
Mégsem látom szent lábad nyomát!
Csak egy pár láb nyoma látszik ott az ösvényen.
Elhagytál a legnagyobb ínségben?”

Az Úr kézen fogott, s szemembe nézett:
Higgy nekem, sosem hagytalak el Téged!
Azokon a nehéz napokon át,
Azért látod csak egy pár láb nyomát,
Mert a legsúlyosabb próbák alatt
Téged vállamon hordoztalak!

(Ismeretlen szerző)

FELTÁMADT

Az oldalt összeállította: Veczán Éva, Bálintné Hegedűs Katalin

ANYAKÖNYVI HÍREK

Keresztelések: **„Bizony az Úr ajándéka a gyermek, az anyaméh gyümölcse jutalom...”**

Nagy Ninett, Bogár Boglárka, Rozsnyai Róbert, Varga Dávid, Osváth Roland, Ádám Laura, Köteles Ninett, Mikulás Bianka,Torkos Zsolt, Torkos Anetta, Köteles Dorián, Keresztesi Dávid Zoltán.

Házasságkötés: **„Amit Isten egybekötött, ember el ne válassza...”**

Berki Armand és Breznyiczki Gabriella, Hibján Tamás és Szűcs Tímea.

Halálozások: **„Boldogok a halottak akik az Úrban halnak meg…”**

Vári Józsefné Balázs Julianna (79), Gyebrószki István (47), Liskán Józsefné Király Ilona (90), Mráz János (73), Keczkó Mihályné Gerliczki Julianna (85), Pampuch Andrásné Andrejkovics Erzsébet (85), Varga Józsefné Kovács Ilona (86), Kovács Józsefné Sörényi Ilona (78), Nádassy Anna Mária (62), Gyöngyösi Mihály (90), Mokánszki Béláné Salamon Erika (47), Gajdos Mihály (69), Tomasoszky Jánosné Demeter Mária (93), Simkó Julianna (86), Horányi Lajos István (88), Gáfrik András (74), Morauszki János (84), Varga János (56), Török András (74), Koczka Ádámné Gerda Julianna (96), Deményfalvi Károlyné Kőrözsi Éva (84), Bodolószky Ilona (93), Hok János (77), Csernyik Pál (75), Bartha Ákos (67), Bodán Károly (89), Miholecz András (81), Balogh Jánosné Török Erzsébet (78), Reményi Györgyné Ajler Mária (91), Nádasi János (87), Szabó Jánosné Garai Ilona (85), Palicz József (66), Brezina Andrásné Kurucz Éva (83), Petrikovics Mihály (83).

Közreadta: Horváth Csabáné

Szeretettel hívjuk a Testvéreket

március 27-én, Húsvétvasárnap 18 órakor a Nagytemplomban tartandó

ünnepi zenés áhítatunkra.

ÁPRILISI ELŐZETES

Április 10. vasárnap orgonazenés áhítat a Nagytemplomban a Vikár Sándor Zeneiskola orgonaszakos diákjai szereplésével

Április 14-17. csütörtöktől-vasárnapig evangélizáció Mandabokorban Monty Taylor szolgálatával

Április 24. vasárnap az utóbbi hat év folyamán megkeresztelt gyermekek, szüleik, keresztszüleik és nagyszüleik találkozója a Nagytemplomban a 10 órai istentiszteleten és azt követően a gyülekezeti teremben

Április 30. szombat presbiteri csendesnap Vargabokorban

MÁJUSI ELŐZETES

Május 13. Az evangélikus általános iskola 20 éves évfordulója

Május 15. Pünkösdvasárnap orgonazenés áhítat a Nagytemplomban, Kiss Zoltán M. Reger műveket ad elő

Május 16. Pünkösdhétfői csendesnap és gyermek-klub Vargabokorban

---

ÓRAIGAZÍTÁS

Március 27-án áttérünk a nyári időszámításra. E naptól kezdve, a vasárnapi és szerdai istentiszteletek 18 órakor kezdődnek a Nagytemplomban és a gyülekezeti teremben.

Köszönjük mindazoknak az áldozatkészségét, akik a 2015. év folyamán adományukkal támogatták egyházközségünket, és adójuk 1-1%-át felajánlották evangélikus egyházunknak és alapítványainknak.

A Magyarországi Evangélikus Egyház technikai száma: **0035**

A „Nyíregyházi Evangélikus Nagytemplomért” alapítvány adószáma: **18801703-1-15**

„Segítség Háza a tirpák utódokért Alapítvány” adószáma: **18151053-1-15**

Köszönetet mondunk a Hírmondóra szánt adományokért!

A gyülekezeti újság önkéntes munkával készül, de a nyomdai költség így is jelentősen megterheli az egyházközség költségvetését, ezért a kiadvány megjelenésének támogatására adományt köszönettel fogad az egyházközség.

A Hírmondó legközelebbi számának tervezett megjelenési időpontja: 2016. Pünkösd

Lapzárta: 2016. április 29.

A Nyíregyházi Evangélikus Lelkészi Hivatal címe: Luther tér 14. Tel: 508-770 Fax: 508-777

Hivatalos órák: munkanapokon 9-17 óráig.

Gyülekezetünk bankszámla száma: OTP 11744003–20001010

Figyelmébe ajánljuk gyülekezetünk honlapját: http://nyiregyhaza.lutheran.hu

Szerkesztőbizottság:
Bálintné Kis Beáta, Márk Borbála, Pelles Ferencné
Felelős szerkesztők: Dr. Kovács László Attila, Dr. Bálint Zoltán
E-mail: nyiregyhazi.hirmondo@lutheran.hu
Kiadja a Nyíregyházi Evangélikus Egyházközség,
belső használatra, ingyenes terjesztésben.
Készült: A Grafit Nyomdában 1500 példányban